ରୂତର ବିବରଣ ପୁସ୍ତକ

ଯିହୁଦାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

1 ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ବିଚାରକଗଣ ଶାସନ
କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡିଥିଲା। ତେଣୁ
ଏଲିମେଲକ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଯିହୁଦାସ୍ଥିତ ନିଜର ଗୃହ
ବୈଥ୍‌ଲେହମ୍‌କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା ଏବଂ ସେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ
ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସହିତ ମୋୟାବ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଗଲା।
2ସେହି ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଥିଲା ନୟମୀ ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କ
ନାମ ଥିଲା, ମହଲୋନ୍ ଓ କିଲୟୋନ୍। ସେମାନେ ଥିଲେ,
ଯିହୁଦାର ବୈଥ୍‌ଲେହମରୁ ଏଫ୍ରାଥୀୟ ଲୋକ। ସେମାନେ
ମୋୟାବର ପର୍ବତମୟ ଦେଶକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ
ବସବାସ କଲେ।

3ଏହାପରେ ନୟମୀର ସ୍ୱାମୀ ଏଲିମେଲକ ମରିଗଲା।
କେବଳ ନୟମୀ ଓ ତା'ର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚି ରହିଲେ।
4ତା'ର ପୁତ୍ରମାନେ ମୋୟାବର ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।
ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ନାମଥିଲା ଅର୍ପା, ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଥିଲା
ରୂତ। ସେମାନେ ମୋୟାବରେ ଦଶ ବର୍ଷ ବାସ କଲେ।
5ମହଲୋନ ଏବଂ କିଲୟୋନ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।
ତେଣୁ ନୟମୀ ସ୍ୱାମୀହୀନ ଓ ପୁତ୍ରହୀନ ହୋଇ ରହିଲା।

ନୟମୀ ତା'ର ଗୃହକୁ ଫେରି ଗଲା

6ଯେତେବେଳେ ନୟମୀ ମୋୟାବର ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ
ବାସ କରୁଥିଲା, ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଯିହୁଦାର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ମୋୟାବ ଦେଶ
ଛାଡି ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା। ତା'ର
ପୁତ୍ରବଧୂମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।
7ତେଣୁ ସେ ତା'ର ପୁତ୍ର ବଧୂମାନଙ୍କୁ ଧରି ତା'ର ବାସସ୍ଥାନ
ଛାଡ଼ି ଯିହୁଦାକୁ ଚାଲି ଆସିଲା।

8ଏହାପରେ ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ କହିଲା,
"ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମା' ପାଖକୁ
ଫେରିଯାଅ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି,
ଯେଉଁମାନେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ ଓ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା
ଦେଖାଇଛ। ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ଉତ୍ତମତା ଓ ଦୟା ଦେଖାଇବେ। 9ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନୂତନ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ
ଘର ଦିଅନ୍ତୁ।" ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା
ଓ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ।

10କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରବଧୂମାନେ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ତୁମ୍ଭର ଦେଶ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯିବାକୁ ଚାହୁଁ।"

11କିନ୍ତୁ ନୟମୀ କହିଲେ, "ନା, ମୋର କନ୍ୟାଗଣ,
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱଗୃହକୁ ଫେରିଯାଅ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ
କାହିଁକି ମୋ ସହିତ ଯିବ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିପାରିବି ନାହିଁ। ମୋର ତ ଗର୍ଭରେ ଆଉ ସନ୍ତାନ
ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ ହୋଇ ଥା'ନ୍ତେ।
12ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଯିବ ନାହିଁ? ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ବୟସ୍କା
ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏକ ନୂଆ ସ୍ୱାମୀ ପାଇବାକୁ।
ତଥାପି ଯଦି ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଆଶା
କରେ, ତଥାପି ଯଦି ମୋର ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାମୀ ଆଜି ରାତ୍ରିରେ
ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏଁ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ
ଦିଏ, ଏହାବି ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ହେବ କି?
13ସେମାନେ ବଡ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ କଣ ଅପେକ୍ଷା
କରିବ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ବୟସ୍କ ବିବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ?
ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ, ତୁମ୍ଭେ
ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବିବାହ କରିବାଠାରୁ ଦୂରେଇ
ରଖି ପାରିବ କି? ନା, ମୋର କନ୍ୟାଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରୁଛି, କାରଣ ଏହା ଜଣାଯାଏ ଯେ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି।"

14ଏଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ପୁଣି ରୋଦନ କଲେ।
ଏହାପରେ ଅର୍ପା ତା'ର ଶାଶୂକୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା ଓ ଚାଲିଗଲା।
କିନ୍ତୁ ରୂତ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରହିଲା।

15ନୟମୀ କହିଲା, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଯାଆ ତା'ର ନିଜର
ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଫେରିଗଲେ। ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବା ଉଚିତ୍।"

16କିନ୍ତୁ ରୂତ କହିଲେ, "ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବା
ପାଇଁ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କର ନାହିଁ। ମୋର ସ୍ୱଗୃହକୁ
ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ କୁହ ନାହିଁ। ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଯିବାକୁ ଦିଅ। ତୁମ୍ଭେ ଯୁଆଡ଼େ ଯିବ, ମୁଁ ସେହିଆଡ଼େ ଯିବି।
ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ ମୁଁ ସେହିଠାରେ ରହିବି। ତୁମ୍ଭର
ଲୋକ ହିଁ ମୋର ଲୋକ, ତୁମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ମୋର
ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବେ। 17ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ ଓ କବର
ନେବ ମୁଁ ସେହିଠାରେ ମରିବି ଓ କବର ନେବି। କେବଳ
ମୃତ୍ୟୁଛଡା ଆଉ କିଛି ହିଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ମୋତେ
ବିଚ୍ଛେଦ କରାଇ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ମଧ୍ୟ
ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତୁ।"

ଗୃହକୁ ଆସିଲେ

18ନୟମୀ ଦେଖିଲେ ଯେ ରୂତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ
ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଥିଲେ। ତେଣୁ ନୟମୀ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି ବନ୍ଦ
କଲେ। 19ନୟମୀ ଏବଂ ରୂତ ବୈଥଲେହମକୁ ଗଲେ।

ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବୈଥ୍ଲେହମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ,
ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସୁକ ହେଲେ ଓ କହଲେ, "ଏ କ'ଣ
ପ୍ରକୃତରେ ନୟମୀ?"
20କନ୍ତୁ ନୟମୀ ସେହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୋତେ
ନୟମୀ ବୋଲ ଡାକ ନାହିଁ, ମୋତେ ମାରା ବୋଲ ଡ଼ାକ।
ଯେହେତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ଜୀବନକୁ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ
କରଅଛନ୍ତ। **21**ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହ ସ୍ଥାନ ଛାଡଲ, ମୋର
ସବୁକଛ ଥିଲା, କନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଖାଲ ହାତରେ
ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦୁଃଖ
ଦେଇଅଛନ୍ତ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ 'ନୟମୀ' ବୋଲ
କାହିଁକ ଡାକୁଅଛ? ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଅନେକ
ଦୁଃଖ ଦେଇଛନ୍ତ ଏବଂ ମୋ ଉପରକୁ ବହୁତ ଅସୁବଧା
ଆଣିଛନ୍ତ।"
22ଏହପର ଭାବରେ ବାର୍ଲି ଅମଳ ଆରମ୍ଭ ହେବା
ସମୟରେ ନୟମୀ ଏବଂ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂ ରୂତ ମୋୟାବର
ପାର୍ବତ୍ୟ ଦେଶରୁ ବୈଥଲେହମକୁ ଫେର ଆସିଲେ।

ରୂତ ବୋୟଜଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ

2 ବୈଥଲେହମରେ ଜଣେ ଧନୀବ୍ୟକ୍ତ ବାସ କରୁଥିଲେ।
ଯାହାଙ୍କର ନାମଥିଲା ବୋୟଜ। ବୋୟଜ ଥିଲେ
ଏଲମେଲକର ପରବାରରୁ ନୟମୀର ଜଣେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ।
2ଦନେ ରୂତ (ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ) ନୟମୀକୁ କହଲେ,
"ମୁଁ କ୍ଷେତକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚାହେଁ। କେହ ମୋତେ ଅନୁଗ୍ରହ
ଦେଖାଇପାରନ୍ତ। ଯଦ ଯିଏ କେହ ତା' ପଛରେ କଛ ଶସ୍ୟ
ଛାଡ଼ ଯାଏ ମୁଁ ତାକୁ ସାଉଁଟି ଆଣିବ।" ନୟମୀ କହଲେ,
"ଯାଅ, ମୋର କନ୍ୟା।"
3ତେଣୁ ରୂତ କ୍ଷେତକୁ ଗଲା। ସେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କର ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ସାଉଁଟିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଯେଉଁ
ସବୁକୁ ଶ୍ରମିକମାନେ ଛାଡ ଯାଇଥିଲେ, ସେହ ଶସ୍ୟଗୁଡକୁ
ସେ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ। ଏହ ଘଟଣା ବୋୟଜର କ୍ଷେତରେ
ଘଟିଥିଲା ଯିଏକ ଏଲମେଲକର ପରବାରର ଥିଲା।
4ଏହାପରେ ବୋୟଜ ବୈଥଲେହମରୁ ନଜର କ୍ଷେତକୁ
ଆସିଲା। ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହତ ଥାଆନ୍ତୁ।" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
"ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ।"
5ଏହାପରେ ବୋୟଜ ତା'ର ଦାସକୁ ପଚାରଲା, ଯିଏ କ
ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଖବର ବୁଝୁଥିଲା, "ସେ କାହାର ଝିଅ?"
6ତାଙ୍କର ଦାସ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ହେଉଛନ୍ତ ମୋୟାବ
ଦେଶୀୟା ଯୁବତୀ ଯିଏକ ନୟମୀ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଅଛ, ସେହ
ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶ ମୋୟାବରୁ। **7**ସେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ଆସି
ଶ୍ରମିକମାନେ ପଛରେ ଛାଡ଼ ଯାଉଥିବା ଶସ୍ୟଗୁଡ଼କୁ ସାଉଁଟିବା
ପାଇଁ ଅନୁମତି ନେଲା। ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲଗାତର ଭାବରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ, କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ସେ ଗୃହରେ ବଶ୍ରାମ
ନେଉଥିଲା *।"

8ଏହାପରେ ବୋୟଜ ରୂତକୁ କହଲେ, "ଆଗୋ ମୋର
କନ୍ୟା, ମୋର କଥା ଶୁଣ। ମୋ କ୍ଷେତରୁ ତୁମ୍ଭେ ନଜ ପାଇଁ
ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କର। ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟ କାହାର କ୍ଷେତକୁ ଯିବା
ଦରକାର ନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୋର ଦାସୀଗଣଙ୍କ ପଛରେ ଯାଅ।
9ଦେଖ ସେମାନେ କେଉଁ କ୍ଷେତକୁ ଯାଉଛନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କର। ମୁଁ ସେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ
ଦେଉଛ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହଇରାଣ କରବେ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ
ଯେବେ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଅନୁଭବ କରବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ
ମୋର ଲୋକମାନେ ପିଉଥିବା ପାଣିପାତ୍ରରୁ ପାଣି ପିଇପାରବ।"
10ଏହାପରେ ରୂତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା। ସେ ବୋୟଜଙ୍କୁ
ପଚାରଲା, "ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ, ତୁମ୍ଭେ ତ ମୋତେ ଆଗରୁ
କେବେବ ଦେଖି ନାହିଁ। ମୁଁ ବଦେଶୀନୀ ହେଲେବ ତୁମ୍ଭେ
ମୋ' ପ୍ରତ ଦୟା ଦେଖାଇ ଅଛ।"
11ବୋୟଜ ତାଙ୍କୁ କହଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କପର ତୁମ୍ଭ ଶାଶୂ
ନୟମୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲ, ମୋତେ ସେ ବଷୟରେ କୁହାଗଲା।
ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମ୍ଭେ କପର ତାକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କଲ। ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭର ନଜର ଦେଶ, ମାତାପିତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣି ନଥିଲ, ସେହମାନଙ୍କ ସହତ ରହବା
ପାଇଁ ଆସିଅଛ। **12**ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଏହ ଭଲକାମ
ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ। ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭେ
ନରାପତ୍ତା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରଆସିଲ ଏବଂ ସେ
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରବେ।"
13ଏହାପରେ ରୂତ ତାଙ୍କୁ କହଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ
ଉପରେ ବହୁତ ଦୟା ଦେଖାଇ ଅଛ। ମହାଶୟ, ମୁଁ
ଆପଣଙ୍କର ଦାସୀ। ଏପରକ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଏକ ଦାସୀ
ସହତ ସମାନ ନୁହେଁ, ତଥାପି ଆପଣ ମୋପ୍ରତ ବହୁତ ଦୟା
ଓ କରୁଣା ଦେଖାଇଛନ୍ତ ଏବଂ ଆପଣ ଦୟାର କଥା ମୋତେ
କହଛନ୍ତ।"
14ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ସମୟରେ, ବୋୟଜ ରୂତଙ୍କୁ କହଲେ,
"ଏଠାକୁ ଆସ! ଆମର ରୋଟୀରୁ କଛ ଖାଅ। ଆଉ ତୁମ୍ଭ
ରୋଟୀରୁ କଛ ଖଣ୍ଡ ନେଇ ତାହାକୁ ଅମ୍ଳରସରେ ବୁଡାଅ।"
ତେଣୁ ରୂତ ବୋୟାଜଙ୍କର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହତ ବସିଲେ।
ବୋୟଜ ତାଙ୍କୁ କଛ ଭଜା ଶସ୍ୟ ଆଣି ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ।
ତହିଁରେ ସେ ତୃପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କଲା ଓ କଛ
ବଳକା ରଖିଲା।
15ଏହାପରେ ରୂତ ଉଠି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗଲା।
ଏହାପରେ ବୋୟଜ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ବଡା
ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଶସ୍ୟ ସାଉଁଣ୍ଟିବାକୁ ଦଅ। ତାକୁ କେବେ
ଲଜ୍ଜ୍ୟା ଦଅ ନାହିଁ। **16**ତା'ର କାମକୁ ସରଳ କରବା ପାଇଁ
କଛ ଶସ୍ୟ ପକାଇ ଯାଅ ଏବଂ ତାକୁ ଗୋଟାଇବାକୁ ଦଅ।
ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କର ନାହିଁ।"

ନୟମୀ ବୋୟଜଙ୍କ ବଷୟରେ ଶୁଣିଲେ

17ରୂତ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା। ସେ
ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲା ପରେ, ସେ ଏଗୁଡକୁ ତୁଷରୁ ଅଲଗା

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ … ବଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲା ହବ୍ରୁରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ।

କଲା। ଏହା ଓଜନ କଲାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ବୁଶେଲ ବାର୍ଲି ହେଲା।
18ରୂତ୍ତ ଏହାପରେ ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ନଗରକୁ ଯାଇ ତା'ର
ଶାଶୂକୁ ଦେଖା ଏବଂ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ
ତାଙ୍କୁ ଦେଲା।
19ତା'ର ଶାଶୂ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ଆଜି ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ
ଏହି ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲ? କେଉଁଠାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଗଲ ଓ କାମ
କଲ? ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶସ୍ୟ ଦେଲା, ସେ ଧନ୍ୟ ହେଉ।"
ଏହାପରେ ରୂତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ତା
ବିଷୟରେ ତାକୁ କହିଲେ। "ମୁଁ ଆଜି ଯେଉଁ ଲୋକର
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲି, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ବୋୟଜ।"
20ତେଣୁ ନୟମୀ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରବଧୂକୁ କହିଲା, "ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯିଏକି ମୃତ ଓ
ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର କରୁଣା ଦୂରେଇ ନାହାନ୍ତି।"
ଏହାପରେ ନୟମୀ ତାକୁ କହିଲା, "ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର
ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା* ମଧ୍ୟରୁ
ଜଣେ ଅଟନ୍ତି।"
21ଏହାପରେ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟା ରୂତ କହିଲା, "ବୋୟଜ
ଫେରି ଆସିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଚାରିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳ ଶେଷ
ହୋଇନାହିଁ।"
22ଏହାପରେ ନୟମୀ ତା'ର ପୁତ୍ରବଧୂ ରୂତକୁ କହିଲେ,
"ଏହା ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟର
କ୍ଷେତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ତେବେ କେତେକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର
ଅସୁବିଧା କରିପାରନ୍ତି।" 23ତେଣୁ ରୂତ ବୋୟଜଙ୍କର ସେହି
ମହିଳା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଲାଗିଲେ। ବାର୍ଲି ଅମଳ ସରିବା ପ୍ରର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରି
ଚାଲିଲେ। ତା ପରେ ସେ ଗହମ ଅମଳ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶାଶୂଙ୍କ ସହିତ
ରହିବାକୁ ଲାଗିଲା।

ଶସ୍ୟ ଅମଳ ଖଳା

3 ଏହାପରେ ନୟମୀ ରୂତର ଶାଶୂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ
ମୋର କନ୍ୟା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ନିରାପଦ ଗୃହ
ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ। ଏହା ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେବ।"
2ହୋଇପାରେ ବୋୟଜ ହେଉଛନ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ। ବୋୟଜ
ହେଉଛି ଆମର ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ଦାସୀମାନଙ୍କ
ସହିତ କାମ କରିଛ। ସେ ଆଜି ଆପଣା ଖଳାରେ ରାତ୍ରି
ସମୟରେ ଜବ ଝାଡୁଅଛି। 3ତୁମ୍ଭେ ସ୍ନାନ କରି ସୁନ୍ଦର
ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସେହି ଖଳାକୁ ଯାଅ। ମାତ୍ର ସେହି ମନୁଷ୍ୟ
ଭୋଜନ ପାନ ନସାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ଆପଣାର ପରିଚୟ
ଦିଅନାହିଁ। 4ଖାଇ ସାରିବାପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶୟନ
କରିବାକୁ ଯିବେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଗେଇ ଯାଅ, ତାଙ୍କର
ପାଦରୁ ଆବରଣ କାଢି ସେଠାରେ ପଡ଼ିରୁହ। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭକୁ
କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ସେ ଜଣାଇବେ।
5ଏହାପରେ ରୂତ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ,
ମୁଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବି।"
6ଏଣୁ ରୂତ ସେହି ଖଳାକୁ ଯାଇ ନିଜର ଶାଶୂର କଥା
ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲା। 7ପୁଣି ଖାଇପିଇ ସାରି ବୋୟଜର
ଅନ୍ତଃକରଣ ହୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଅମାର ପାଖରେ ଶୟନ
କରିବାକୁ ଗଲେ। ତହିଁରେ ରୂତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଇ
ବୋୟାଜର ପାଦ ପାଖ ସ୍ଥାନ ଅନାବୃତ୍ତ କରି ପଡ଼ି ରହିଲା।
8ମଧ୍ୟରାତ୍ର ସମୟରେ ସେହି ଲୋକ ପଡ଼ିଉଠି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ଅନାଇ ଦେଖିଲା ତା'ର ପାଦ ନିକଟରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ
ଶୟନ କରିଛି। 9ବୋୟଜ ପଚାରିଲା, "ଆପଣ କିଏ।"
ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ହେଉଛି ରୂତ, ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ। ଏଣୁ
ଆପଣାପକ୍ଷ ଆପଣଙ୍କ ଦାସୀ ଉପରେ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତୁ। କାରଣ
ଆପଣ ମୁକ୍ତକର୍ତ୍ତା ଜ୍ଞାତି ଅଟନ୍ତି।
10ଏହାପରେ ବୋୟଜ କହିଲା, "ହେ ଯୁବତୀ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଅନେକ ଦୟା
ଦେଖାଇଛ। ତୁମ୍ଭର ମୋ' ପ୍ରତି ଦୟା ପୂର୍ବରୁ ନୟମୀକୁ
ଦେଖାଇଥିବା ଦୟାଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ। ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଗରିବ
ବା ଧନୀ ଯୁବକକୁ ଠିକ୍ କରି ବିବାହ କରିପାରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କଲ ନାହିଁ। 11ହେ ଯୁବତୀ, ଭୟ କରନାହିଁ।
ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବ, ମୁଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବ।
ସହରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଭଲ।
12ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ। କିନ୍ତୁ
ଏହିପରି ଆଉ ଜଣେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ମୋଠାରୁ ତୁମ୍ଭର
ଆହୁରି ନିକଟତମ ସମ୍ପର୍କୀୟ। 13ଆଜି ରାତି ଏହିଠାରେ ରୁହ।
ଆସନ୍ତା କାଲି ସକାଳେ ମୁଁ ଦେଖିବି ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ
ବିବାହ କରୁବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି କି ନା, ଯଦି ସେ ରାଜି
ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଉତ୍ତମ କଥା। ଯେବେ ସେ ବିବାହ କରିବାକୁ
ମନା କରନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ କରିବ ଏବଂ ଏଲିମେଲକର ଭୂମି ଫେରାଇ
ଆଣିବି। ତେଣୁ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଠାରେ ଶୟନ କର।"
14ତେଣୁ ରୂତ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋୟଜର ପାଦତଳେ
ଶୟନ କଲା। ଅନ୍ଧାର ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଲୋକମାନେ ଚିହ୍ନିବା
ପୂର୍ବରୁ ରୂତ୍ତ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ।
ବୋୟଜ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏକଥା ଯେପରି କେହି
ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏହିଠାରେ ଏହି ଖଳାରେ
ଥିଲା।" 15ଏହାପରେ ବୋୟଜ ରୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର
ଚାଦର ମେଲାଇ ଧର।"
ତହିଁରେ ରୂତ ମେଲାଇ ଧରିଲା ଓ ବୋୟାଜ ଏକ
ବୁଶେଲ ବାର୍ଲି ତହିଁରେ ଢାଳି ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ତାକୁ
ପିଠିରେ ପକାଇ ଦେଲେ ସେ(ସ୍ତ୍ରୀ) ସହରକୁ ଫେରିଗଲା।
16ଯେତେବେଳେ ରୂତ ଘରକୁ ଆସିଲା, ତା'ର ଶାଶୂ
ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ହେ ମୋର କନ୍ୟା ସବୁକିଛି କେମିତି
ହେଲା?"
ତା'ପରେ ରୂତ ଲୋକଟି କରିଥିବା ସବୁକିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା
କଲା। 17ତା'ପରେ ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) କହିଲା, "ବୋୟଜ ଏହି ଯବ

ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ବା ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମୃତ ପରିବାରର
ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଯିନି ସହକାରେ ରକ୍ଷା କରେ। ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନହୀନ ଦାସତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କରୁ (ଉଦ୍ଧାର) ପୂନର୍ବାର ଆଣେ
ଆଉଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରେ।

ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି। ବୋୟଜ କହଲେ, ବନା ଉପହାରରେ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଶାଶୂଙ୍କ ନକଟକୁ ଯିବା ଉଚତ୍ ନୁହେଁ।"
18ନୟମୀ କହଲା, "ହେ, କନ୍ୟା ଏହ ବଷୟ କ'ଣ
ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର, କାରଣ
ସେହ ମନୁଷ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ନକଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିପାରବ
ନାହଁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଦନ ସରବା ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ
ହେବ।"

ବୋୟଜ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ

4 ବୋୟଜ ନଗର ଦ୍ୱାରକୁ ଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ବସିଲା,
ସେ କହଥିବା ନକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲା।
ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ଡାକ କହଲେ, "ଆସ ଏବଂ ଏହଠାରେ
ବସ!" ତେଣୁ ସେ ଲୋକଟି ଆସିଲା ଓ ସେହଠାରେ ବସିଲା।
2ଏହାପରେ ବୋୟଜ କେତେକ ସାକ୍ଷୀ ଠୁଳ କଲେ।
ସେମାନେ ନଗରର ଦଶଜଣ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଥିଲେ। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ଏହଠାରେ ବସ, ତେଣୁ ସେମାନେ
ସେଠାରେ ବସିଲେ।"
3ବୋୟଜ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତାକୁ କହଲା, "ନୟମୀ
ପର୍ବତମୟ ଦେଶ ମୋୟାବରୁ ଫେରଅଛ। ଏବଂ ସେ ତା'ର
ଭୂମିକୁ ବକ୍ରୀ କରବାର ଥିଲା, ଯାହାକ ଏଲମେଲକର ଥିଲା*।
4ଏଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମୋର
ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହବା
ପାଇଁ ନଷ୍ପତ୍ତି କରଛ। ଯଦ ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ କଣିବାକୁ ଚାହଁ,
ତେବେ ଏହାକୁ କଣ! ଯଦ ଏହା ତୁମ୍ଭେ କଣିବାକୁ ନଚାହଁ,
ତେବେ ମୋତେ କୁହ ଓ ମୁଁ ଏହାକୁ କଣିବ କାରଣ
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ତୁମ୍ଭ ପରେ ମୁଁ ଯଥାର୍ଥ ଲୋକ
ଯାହାର ଏହ ଜାଗାକୁ କଣିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର
ଅଛ। ଯଦ ତୁମ୍ଭେ କଣିବାକୁ ଚାହଁ ନାହଁ, ତେବେ ମୁଁ ଏହାକୁ
କଣିବ।"
5ଏହାପରେ ବୋୟଜ କହଲା, "ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ନୟମୀଠାରୁ
ଏହ ଜମି କଣିଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୃତ ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀ
ମୋୟାବୀୟ ଋତକୁ ହିଁ ପାଇବ। ମୃତ ଲୋକର ଭୂମିର
ବଂଶଧର ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ବବାହ କରବା ଉଚତ୍।
ଏହପର ଭାବରେ ସେହ ଜମି ମୃତ ଲୋକର ନାମରେ
ରହଯିବ।"
6ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା କହଲା, "ମୁଁ ଏହାକୁ କ୍ରୟ କରପାରବ ନାହଁ।
ଯଦଓ ଏହା ମୋର ଅଧିକାର ଅଟେ, ମୁଁ ଏହାକୁ ପାରବ
ନାହଁ। ଯଦ ମୁଁ ଏହା କରେ, ମୁଁ ମୋର ଜମି ହୁଏତ
ହରାଇପାରେ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତାହା କଣିପାର।"
7ବହୁଦନ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର
କଠଉ ଅନ୍ୟକୁ ଦଅନ୍ତ, ଏହା ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ବନ୍ଧକ ସମ୍ପତ୍ତି
ମୁକୁଳାଇବାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ। 8ମୁକ୍ତକର୍ତ୍ତା ଜ୍ଞାତି ଯେତେବେଳେ
ବୋୟଜକୁ "ସେହ ଭୂମି କଣିବାକୁ" କହଲା। ସେ ତା'ର
ପାଦୁକା କାଢ ତାଙ୍କୁ ଦେଲା।
9ଏହାପରେ ବୋୟଜ, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହଲା, "ଆଜି ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ
ସାକ୍ଷୀ। ମୁଁ ଆଜି ନୟମୀଠାରୁ ସମସ୍ତ କଣୁଅଛ। ଯାହା କ
ଥିଲା ସବୁ ଏଲମେଲକ, କଲୟୋନ ଏବଂ ମହଲୋନ୍‌ର ଥିଲା।
10ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋୟାବ ଦେଶୀୟ ମୃତ ମହଲୋନର ବଧବା ସ୍ତ୍ରୀ
ଋତକୁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲ। ଯାହାଫଳରେ ମୃତ
ବ୍ୟକ୍ତର ଜମିଜମା ସବୁ ତା'ର ପରବାରରେ ରହବ। ଏହ
ପ୍ରକାରରେ ମୃତ ଲୋକର ନାମ ପୁରପୁର ଭୂଲ ହେବନାହଁ।
ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ଏହାର ସାକ୍ଷୀ।"
11ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଏବଂ ଫାଟକ ନକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହାର ସାକ୍ଷୀ ରହଲେ। ସେମାନେ
କହଲେ, "ରାହେଲ ଓ ଲେୟାପର ଯିଏ କ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ଗୃହ ନର୍ମାଣ କଲେ, ସେହପର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟିକୁ ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ ଆଣନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭେ ଏଫ୍ରାଥାରେ
ଶକ୍ତଶାଳୀ ଓ ବୈଥଲେହମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୁଅ।
12ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହ ଯୁବତୀ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ
ଦେବେ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ବଂଶ ତାମର ଗର୍ଭରେ
ଯିହୁଦାରେ ଜନ୍ମିତ ପେରସର ବଂଶ ତୁଲ୍ୟ ହେଉ।
13ଏହପର ଭାବରେ ବୋୟଜ ଋତକୁ ବବାହ କଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ଋତକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତେ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା,
ଏବଂ ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲା।
14ସହରର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ନୟମୀକୁ କହଲେ, "ଧନ୍ୟ
ସେହ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହ ସନ୍ତାନ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଦେଶରେ ବଖ୍ୟାତ ହେବ।
15ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ
ପ୍ରତପାଳନ କରବ। ତୁମ୍ଭର ବୋହୂ ସାତଟି ପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷା
ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରବ।"
16ନୟମୀ ସେହ ବାଳକକୁ କୋଳାଇ ନେଲା ଏବଂ ତା'ର
ପ୍ରତପାଳନ କଲା। 17ସେହ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ କହଲେ,
"ବର୍ତ୍ତମାନ ନୟମୀର ଏକ ପୁତ୍ର ଅଛ।" ତେଣୁ ସେମାନେ
ତା'ର ନାମ ଦେଲେ, ଓବେଦ୍। ସେ ଥିଲା ଯିଶୟର ପିତା
ଏବଂ ଯିଶୟ ଥିଲା ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ପିତା।

ଋତ ଏବଂ ବୋୟଜର ପରବାର

18 ପେରସର ବଂଶାବଳୀ ଏହ ପ୍ରକାର, ପେରସର
ପୁତ୍ର ହିଷ୍ରୋଣ,
19 ହିଷ୍ରୋଣର ପୁତ୍ର ଅରାମ ଓ ଅରାମର
ପୁତ୍ର ଅମ୍ମୀନାଦବ,
20 ଅମ୍ମୀନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ୍ ଓ ନହଶୋନର
ପୁତ୍ର ସଲ୍‌ମୋନ,
21 ସଲ୍‌ମୋନର ପୁତ୍ର ବୋୟଜ ଓ ବୋୟଜର
ପୁତ୍ର ଓବେଦ,
22 ଓବେଦର ପୁତ୍ର ଯିଶୟ ଓ ଯିଶୟର
ପୁତ୍ର ଦାଉଦ।

ଏବଂ ସେ ... ଥିଲା "ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାର ଘରକୁ ଫେରଲେ, ସେ ତାହା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦରଦ୍ରତା ଯୋଗୁଁ ବକ୍ରୟ କଲା।"